

MADDİYAT MI MUHABBET Mİ?

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Eûzü billahi mineş şeytânir racîm

Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirrahîm

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarım

Rabb'imizin muhabbete verdiği değeri biz ne kadar veriyoruz? Birbirimize ne kadar muhabbetle davranıyoruz? Neyi, ne kadar severek yapıyoruz? “Muhabbet” yaptığımız işin değerini, kalitesini artırır. Kalitenin, markanın çok öne çıktığı olduğu bir çağda yaşıyoruz.

Aldığımız, kullandığımız eşyaların en iyisi olsun istiyoruz da **kendi kalitemizi artırmak için ne yapıyoruz?** İşimizi, eş veya anne-baba olmayı ne kadar muhabbetle yapıyoruz? **Maddi kalitelerin istilasından kurtulup manevi kalitemizi artırmak için ne yapmalıyız, bunun derdinde olmalıyız.** İş, para, güzellik, zekâ, güç, mevki, manevi hayatımız için en büyük tehlikeler, eğer kendimizi onlara kaptırırsak. Çünkü bunlar şeytanı Allah'ın (c.c) rahmetinden kovduran kibre sebep olabiliyor. "Kibir" sevdiklerimizin gönlünden düşmemizde en büyük sebep.....

Maddi kaliteler, nefsimizi aşırı isteklere yönlendirip kibirli davranışlara sebep olabiliyor. Oysa onlar için ne bedeller ödeniyor... Mesela erkek daha lüks bir araba almak için borca giriyor. Eşinin çocuklarının isteklerini çoğu zaman oflaya pufloya söylenerek alıyor. Aile saadetini bozacak araba Ferrari olsa neye yarar? Son bineğimiz tabut olduktan sonra... Diğer tarafa götüreceğimiz yükün değerini muhabbet biçtikten sonra... **Hangi araba muhabbetten daha kıymetli olabilir?**

Veya daha iyi bir mahallede daha iyi bir ev alalım, diye girilen borçlarla, o borçların stresiyle eşler birbirlerine hayatı zindan ediyorlar. Kadınlar, perdeyi değiştirmek, yeni salon takımı almak gibi pek çok şey için evin huzurunu çok çabuk riske atabiliyorlar.

Hele evlilik öncesi istekler daha yolun başında erkek tarafını evlenmek istediğine pişman edebiliyor. Kız tarafı her şey en kalitelisinden en pahalısı oluyor aynı zamanda - olsun istiyor. Sırf eşya meselesi yüzünden düğün haftası ayrılan çok çift var. Veya maddi şeyler yüzünden daha bir araya gelmeden birbirlerinden buz gibi soğuyorlar fakat “Bu saatten sonra ayrılmak ayıp olur...” diye yola devam ediyorlar. Takılan takılar, alınan eşyalar beğenilmeyince iki tarafın ailesi birbirinden nefret ediyor. Yeni evlilerin çoğu yola muhabbetle değil, bir ton dertle çıkıyor. Sonra da evliliği bir türlü toparlayıp muhabbeti yakalayamıyorlar.

Oysa iki taraf da “eşya kalitesi” ile uğraşana kadar **“kendi kalitelerini artırmak”** için uğraşsalar, o zaman yola daha doğru adımlarla çıkmış olurlar. Genç kız “Ben iyi bir eş olmak için neleri bilmeliyim, neleri yapmalıyım?” diye düşünse... Erkek “İyi bir koca olmak için nasıl davranmalıyım, ne yapmalıyım?” diye kafa yorsa... **İki taraf da kendilerini geliştirseler, manevi kalitelerini artırsalar o zaman mutlu olurlar ancak.** Muhabbetli evlilikler o zaman ortaya çıkar.Çoğu zaman mutluluğumuzla kumar oynuyoruz. Kibirle, hırsıyla, inatla oynuyoruz. Keyiflerin, zevklerin, hırsların karşısına muhabbet gibi çok kıymetli bir şey koyuyoruz. Kaybedince de "Mutlu değilim!" diye sızlanıp duruyoruz.